

Oređownik Pow. Leszczyńskiego 470

Organ urzędowy dla powiatu oraz dla miast Leszna, Rydzyny, Osieczny i Świącichowy.

(-) Nakładem i drukiem „Drukarni Leszczyńskiej” Sp. zap. z ogr. odp. w Lesznie. (-)

Odpowiedzialny: Za dział urzędowy Urząd Ziemiański w Lesznie. Za dział nieurzędowy Leon Trzebiński w Lesznie. — Tel. nr. 61

Nr. 44.

Leszno, dnia 8. października 1921.

Rok. II.

Regulamin wyborczy

dla przeprowadzenia wyborów do Sejmików Powiatowych na podstawie tymczasowego rozporządzenia Ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 12. 8. 1921 r. o wyborach do Sejmików Powiatowych na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dziennik Ustaw R. P. nr. 71 poz. 492).

(Dokończenie).

Część trzecia.

Wybory bezpośrednie.

Lista wyborców.

Art. 12.

Sołtys

1. zestawia niezwłocznie listę wyborców w dwóch równobrzmiących egzemplarzach,

2. wyklada listę do publicznej wiadomości conajmniej 5 godzin na dobę w przeciągu jednego tygodnia, licząc od ogłoszenia, przewidzianego pod liczb. 3,

3. ogłasza, gdzie i kiedy listę wyborców można przejrzeć,

4. przyjmuje sprzeciwy przeciw liście i przesyła je niezwłocznie przewodniczącemu Okręgowej Komisji Wyborczej (art. 14 regulaminu),

5. przesyła listę wyborców po jej wyłożeniu natychmiast Okręgowej Komisji Wyborczej.

Na każdą gminę i na każdy obszar dworski ustawia się oddzielne listy wyborców.

O ile Okręgowa Komisja Wyborcza gminę lub obszar dworski podzieliła na obwody głosowania, należy sporządzić tyle list wyborców, ile jest obwodów głosowania, wygotowując każdą listę w dwóch egzemplarzach.

Art. 13.

Do listy wyborców wpisuje się wszystkich tych, tak mężczyźni jak i kobiety, którzy

1. ukończyli w dniu wyłożenia listy 21 rok życia,

2. mają od dnia 12 sierpnia 1921 r. lub wcześniej miejsce stałego zamieszkania w powiecie,

3. są obywatelami Państwa Polskiego,

4. posiadają pełnię honorowych praw obywatelskich.

Art. 14.

Obywatelstwo Państwa Polskiego posiada każda osoba bez różnicy płci, wieku, wyznania i narodowości, która jest siedlona w granicach Państwa Polskiego, o ile nie służy jej obywatelstwo innego państwa.

Z pośród tych osób odróżnić należy:

1. osoby mieszkające na obszarze b. dzielnicy pruskiej,

2. osoby mieszkające na obszarze b. Królestwa Kon-

resowego,

3. osoby mieszkające na obszarze stanowiącym poprzednio część składową państwa austro-węgierskiego.

Co do osób pod 1: Tu odróżnić należy tych, którzy

z przed 1 stycznia 1908 roku mieli na tym obszarze miejsce stałego zamieszkania, od tych, którzy osiedlili się

opiero po tym dniu.

Pierwsi są obywatelami Państwa Polskiego bez zarzeżeń, o ile nie wykonali przysługującego im prawa

ojci, drudzy zaś tylko wtedy, gdy prawo obywatelskie zo-

stało im nadane, lub gdy są pochodzenia polskiego i nad-

ają obywatelstwo przez odpowiednie oświadczenie w myśl

art. 3 ustawy o obywatelstwie. Artykuł ten brzmi: Oby-

tełe państw innych pochodzenia polskiego oraz ich po-

mkowie uznani będą za obywateli Państwa Polskiego,

oro po powrocie do Polskiego Państwa w urzędzie ad-

ministracyjnym miejsca swego zamieszkania złożą dowody

chożenia polskiego wraz z oświadczeniem, że chcą być

obywatelami polskimi i zrzekają się obywatelstwa innego

państwa.

Co do osób pod 2:

Z tych osób posiadają obywatelstwo Państwa Polskiego

które są zapisane lub mają prawo być zapisanymi do

ag stałej ludności Królestwa Polskiego.

Co do osób pod 3:

Z tych osób te, które są przynależne do jednej z gmin tego obszaru Państwa Polskiego, który stanowił poprzednio część składową państwa austro-węgierskiego.

Obywatel Państwa Polskiego jest dalej ta osoba, która urodziła się na obszarze Państwa Polskiego, o ile nie przysługuje jej obywatelstwo innego państwa.

Także cudzoziemka, która poślubiła obywatela Państwa Polskiego, jest obywatelką tego państwa.

Art. 15.

Każdy wyborca może w przeciągu jednego tygodnia od dnia wyłożenia listy wnosić co do ważności listy do sołtysa pisemne sprzeciwy, poparte odpowiednimi dowodami z wnioskiem o wykreślenie z listy lub wpisanie na listę siebie lub jakiegokolwiek innej osoby.

Sołtys przekłada sprzeciwy natychmiast Okręgowej Komisji Wyborczej.

Art. 16.

Okręgowa Komisja Wyborcza rozstrzyga o sprzeciwach w przeciągu tygodnia, licząc od upływu terminu, wyznaczonego do przeglądania listy.

Komisja zawiadamia odnośnego wyborcę względnie wyborców o treści swej uchwały.

Po upływie tygodnia, licząc od dnia upływu terminu wyznaczonego dla przeglądania listy, Okręgowa Komisja Wyborcza zapisuje w listach swe uchwały, sprostowania, uzupełnienia lub wykreślenia. Uchwały te podpisuje przewodniczący Komisji.

Potem Okręgowa Komisja Wyborcza zamyka listy wyborców, kładąc pod koniec list swe podpisy i odbijając obok daty i podpisu jakąkolwiek pieczęć urzędową.

Wycieranie jakiegokolwiek zapisku w liście wyborców jest niedopuszczalne.

Listy wyborców przesyła Okręgowa Komisja Wyborcza przewodniczącym Biur Głosowania (art. 27 regulaminu).

Listy kandydatów.

Art. 17.

Listy kandydatów należy składać na ręce przewodniczącego Okręgowej Komisji Wyborczej w przeciągu trzech tygodni licząc od dnia dokonanego przez Wydział Powiatowy publicznego zawezwania do składania list kandydatów (art. 5 regulaminu).

Okręgowa Komisja Wyborcza bada listy kandydatów w przeciągu dalszego tygodnia, porozumiewa się w tym tygodniu z mężami zaufania list kandydatów co do usunięcia usterek, zachodzących w listach (art. 23 regulaminu) i ustala, które listy kandydatów odpowiadają wymogom prawa.

Po ustaleniu list kandydatów Okręgowa Komisja Wyborcza ogłasza ważne listy kandydatów oraz miejsce i godzinę głosowania (art. 5 regulaminu) w Urzędowym Oređowniku Powiatowym, oraz, o ile Komisja to uzna za właściwe, także jeszcze w inny sposób przez Komisję ustalonej.

Głosowanie winno się odbyć nie wcześniej, aniżeli przed upływem trzech tygodni od dnia ogłoszenia ustalonych list kandydatów.

Art. 18.

W liście kandydatów należy umieścić kandydatów jednego pod drugim, podając imię, nazwisko, dzień i rok urodzenia, zawód i miejsce zamieszkania kandydatów.

Lista kandydatów zawierać ma podwójną liczbę kandydatów w stosunku do liczby wybrać się mających w danym okręgu członków Sejmiku.

Nazwiska kandydatów winne być opatrzone numerem porządkowym.

Art. 19.

Lista kandydatów podpisana być winna conajmniej przez 20 wyborców.

Art. 20.

Do listy kandydatów musi być dołączone oświadczenie kandydata na piśmie, że nazwisko jego umieszczono na liście kandydatów za jego zgodą.

421
Art. 21.

Nazwiska kandydatów, zachodzącej w tej samej liście kandydatów kilkakrotnie, uważa się za raz tylko podane.

Art. 22.

Jeśli jednego i tego samego kandydata podano w kilku listach kandydatów, wtedy uważa się go za kandydata tej listy, do której dołączono oświadczenie przepisane art. 20.

Jeżeli zaś oświadczenie takie dołączono do kilku list kandydatów, wtedy uważa się go za kandydata tej listy, w której umieszczony jest na miejscu najwyższym, a w razie gdyby i miejsca były równe, za kandydata tej listy, która wcześniej doszła do rąk Okręgowej Komisji Wyborczej.

Art. 23.

W każdej liście kandydatów jeden z podpisanych wyborców winien być wskazany jako mąż zaufania, którego zadaniem będzie:

1. dostarczenie brakujących podpisów,
2. uzupełnienie niedostatecznych danych co do osób kandydatów,
3. dostarczenie przewodniczącemu Okręgowej Komisji Wyborczej materiałów potrzebnych do badania listy.

W razie, gdyby mąż zaufania nie był podany, uważa się za męża zaufania wyborcę, podpisanego na pierwszym miejscu, a następnego za jego zastępcę.

Art. 24.

W listach kandydatów skreśla się kandydatów:

1. którym nie przysługuje bierne prawo wyborcze (art. 9 rozp. z 12. VIII. 1921 r.),
2. których istnienia nie można stwierdzić,
3. którzy nie złożyli oświadczenia przepisanego artykułem 20.

Okręgowa Komisja Wyborcza ma prawo zawezwania kandydata celem stwierdzenia, czy kandydat włada językiem polskim w słowie i piśmie. Kandydata, który nie zjawi się na zawezwanie prawidłowo doręczone, wykreśla się z listy kandydatów.

Art. 25.

Dozwolone jest łączenie i rozłączenie już złączonych list kandydatów.

Złączone listy kandydatów uważa się za jedną listę kandydatów. Otrzymują one razem tę ilość wybranych, jaka odpowiada sumie głosów oddanych na każdą z złączonych list.

Rozdzielenie wybranych na poszczególne ze złączonych list odbywa się w sposób podany w art. 35.

Art. 26.

Jeśli wpłynęła jedna tylko ważna lista kandydatów, natenczas nie należy przeprowadzać głosowania. Wybrani są wtedy kandydaci tej listy w takiej ilości, jaka odpowiada ilości członków Sejmiku, których się ma wybrać, przyczem kandydat wyżej wymieniony ma pierwszeństwo przed kandydatem wymienionym po nim.

W takim wypadku Okręgowa Komisja Wyborcza spisuje protokół, stwierdzający, że wpłynęła tylko jedna ważna lista kandydatów, że głosowanie nie było, ustalając zarazem, którzy kandydaci zostali wybrani. Stwierdzenie to Okręgowa Komisja Wyborcza ogłasza w Urzędowym Dzienniku Powiatowym, a protokół przesyła do Powiatowej Komisji Wyborczej.

Głosowanie.

Art. 27.

Głosy odbiera Biuro Głosowania, mianowane przez Okręgową Komisję Wyborczą w składzie przewodniczącego i dwóch mężów zaufania.

Każda miejscowość winna w zasadzie posiadać oddzielne Biuro Głosowania. Okręgowa Komisja Wyborcza może atoli w jednej miejscowości ustanowić kilka biur Głosowania, albo też ustanowić dla kilku miejscowości jedno wspólne Biuro Głosowania. Obwody i Biura Głosowania winno być ogłoszone (art. 17 regulaminu).

Art. 28.

W dniu wyborów zbierają się w oznaczonym lokalu o oznaczonej godzinie członkowie Biura Głosowania. Przewodniczący biura, który ma prawo i obowiązek utrzymania porządku w lokalu wyborczym, zarządza, co należy, mianowicie zaś, co następuje:

Stół, przy którym zasiada Biuro Głosowania, należy ustawić tak, aby można do niego ze wszystkich stron przystąpić. W pobliżu stołu ustawia się naczynie nakryte (urnę wyborczą) do wrzucania kartek wyborczych. Przedtem Biuro Głosowania winno się przekonać o tem, czy urna jest próżna.

Od chwili ustawienia urny aż do ukończenia głosowania nie wolno urny otwierać.

Przewodniczący winien czuwać nad tem, aby w lokalu wyborczym nie zakłócono spokoju, nie rozkładano ani nie rozdawano kartek wyborczych, ani też nie uprawiano agitacji; w razie potrzeby zażądać może interwencji policji, która winna wykonać jego polecenia, wydane celem utrzymania porządku i bezpieczeństwa publicznego.

Art. 29.

Głosowanie odbywa się kartkami.

Kartka wyborcza winna zawierać albo numer ogłoszonej listy kandydatów albo nazwisko, umieczone na pierwszym miejscu listy kandydatów, na którą wyborca głosuje, w tym samym porządku, jak je wylicza lista kandydatów. Kartki winni być możliwie równego wyglądu.

Nieważne są kartki wyborcze, które

1. nie są oddane w kopercie urzędowej,
2. są nieczytelne,
3. są niejasne co do oznaczenia kandydatów,
4. zawierają zastrzeżenia,
5. nieodpowiadają jednej z ogłoszonych list kandydatów.

Kilka równobrzmiących kartek w jednej kopercie uważa się za jeden głos.

O ważności kartek wyborczych decyduje Okręgowa Komisja Wyborcza.

Art. 30.

Głosowanie odbywa się w ten sposób, że wyborca otrzymuje w lokalu wyborczym od jednego z członków biura lub od osoby wyznaczonej przez przewodniczącego kopertę, zaopatrzoną w stempel urzędowy, wkłada w nią na uboczu swą kartkę wyborczą, następnie przystępuje do stołu, przy którym zasiadają członkowie biura i wymienia swoje imię, nazwisko i miejsce zamieszkania.

Jeden z członków biura, któremu przewodniczący to polecił, sprawdza listę wyborców i przy oddawaniu głosu przez wyborcę notuje przy jego nazwisku, że głos oddał. Drugi członek biura prowadzi kontrolę oddanych głosów w drugim egzemplarzu listy wyborców.

Przewodniczący po sprawdzeniu i zapisaniu wyborcy w liście, odbiera od niego kopertę i nie zalepioną wrzuca do urny.

Art. 31.

Każdy wyborca oddaje głos osobiście.

Chorym i kalekom wolno posługiwać się pomocą drugich.

Art. 32.

Głosowanie kończy się z upływem godziny oznaczonej.

Gdy w chwili tej znajdują się w lokalu wyborczym osoby, które głosów nie oddały, natenczas Biuro Głosowania zamyka lokal i odbiera ich głosy.

Gdy już niema głosujących, Biuro Głosowania zamyka głosowanie i otworzywszy lokal wyborczy, przystępuje do stwierdzenia wyniku głosowania.

Stwierdzenie wyniku głosowania.

Art. 33.

Przewodniczący Biura Głosowania wyjmuje złożone do urny wyborczej koperty, oblicza je nie rozwijając i sprawdza, czy ilość kopert zgadza się z ilością oddanych głosów zapisanych w listach wyborców.

Następnie przewodniczący otwiera koperty, sprawdza, o ile oddane głosy są ważne, a odłożony y wszystkie nieważne lub wątpliwe głosy, zestawia kartki ważne wedle list kandydatów.

Przytem członkowie biura wzajemnie się kontrolują

Art. 34.

Biuro Głosowania z czynności swej spisuje protokół i wręcza bezwzględnie protokół ten wraz z kartkami i kopertami Okręgowej Komisji Wyborczej, pozostawiając tej Komisji decyzję co do uznania poszczególnych kartek i kopert, których ważność jest wątpliwa.

Stwierdzenie wyniku wyborów bezpośrednich.

Art. 35.

Okręgowa Komisja Wyborcza stwierdza wynik wyborów na podstawie protokołów, spisanych przez Biuro Głosowania, rozstrzygnąwszy poprze nio o ważności kartek i kopert, których ważność podano w wątpliwą.

Stwierdzenie wyniku wyborów odbywa się w sposób następujący:

1. Poszczególne listy kandydatów oznaczają się liczbami, literami lub też nazwiskami.

2. Na osobnym arkuszu robi się tyle rubryk, ile jest list kandydatów.

3. Każdą z tych rubryk oznacza się w ten sam sposób, w jaki oznaczono poszczególną listę kandydatów.

4. Na czele każdej rubryki pisze się ilość głosów, jaka padła na tę listę kandydatów, dla której rubryka jest przeznaczona. Liczb tych na razie się nie podkreśla.

5. Ilości głosów, wpisane stosownie do przepisu zawartego pod liczbą 4, dzieli się w każdej rubryce najpierw przez 2, następnie przez 3, potem przez 4, i liczbami coraz o jedno powiększonymi, tak długo, aż dzielnik równać się będzie ilości członków Sejmiku, których się ma wybrać.

6. Ilorazy powstałe przez dzielenie liczb głosów, podanych stosownie do przepisu zawartego pod liczbą 4 na czele każdej rubryki, wpisuje się w tę samą rubrykę, obok której stoi dzielna i to jeden iloraz pod drugim.

7. Po wpisaniu ilorazów w poszczególne rubryki podkreśla się w wszystkich rubrykach najwyższe liczby, wpisane stosownie do przepisu, zawartego pod liczbą 4, na czele poszczególnych rubryk.

Podkreślanie dzieje się w ten sposób, że najpierw podkreśla się najwyższe liczby z wszystkich liczb, wpisanych w wszystkie rubryki, następnie na wyższe liczby z liczb jeszcze niepodkreślonych. Podkreśla się tak długo, aż podkreśli się tyle liczb, ilu ma się wybrać członków Sejmiku.

8. W każdej rubryce zlicza się ilość podkreślonych liczb i suma tych zliczeń wykazuje, ilu członków Sejmiku wybrano z każdej listy kandydatów.

9. Połączone listy propozycyjne uważać należy za jedną listę kandydatów.

Połączone listy kandydatów otrzymają razem taką ilość członków Sejmiku, jaka odpowiada sumie głosów, oddanych na każdą z połączonych list kandydatów.

Ilość członków Sejmiku, przypadająca podług tego na złączone listy, rozdziela się następnie na każdą z złączonych list kandydatów w sposób określony powyżej przepisami zawartymi pod liczb. 1-8.

10. Sposób stwierdzenia wyniku wyborów objaśnia przykład, dodany w art 30 liczb. 10 regulaminu wyborczego dla przeprowadzenia wyborów do Rad Miejskich z dnia 12 sierpnia 1921 r.

Art. 36.

Okręgowa Komisja Wyborcza spisuje z czynności swych protokołów lub protokoły, ujawniające

1. ustalenie i zamknięcie listy wyborców,
2. u talenie list kandydatów,
3. stwierdzenie wyniku wyborów.

Protokoły podpisują wszyscy członkowie Komisji.

Art. 37.

Okręgowa Komisja Wyborcza oddaje wszelkie dokumenty wyborcze (listy wyborców, listy kandydatów, kartki koperty, zapiski kontrolujące, protokoły itd.) w stanie zaopieczonym Powiatowej Komisji Wyborczej.

C z ę ś ć z w a r t a.

Przepisy końcowe.

Stwierdzenie wyniku ostatecznego.

Art. 38.

Powiatowa Komisja Wyborcza stwierdza na podstawie protokołów Okręgowych Komisji Wyborczych i przewodniczących Rad Miejskich względnie Rad Gminnych ostateczny wynik wyborów, ogłasza wynik ten w Urzędowym Orędowniku Powiatowym i oddaje wszelkie swe dokumenty wyborcze staroście, który bezzwłocznie (art. 14 rozp. z 12. VIII. 1921 r.) zwołuje Sejmik Powiatowy.

Wybory ponowne

w razie unieważnienia wyborów poprzednich.

Art. 39.

W razie unieważnienia wyborów zarządza wojewoda w przeciągu 6 tygodni całkowite lub częściowe nowe wybory.

Częściowe nowe wybory zarządza się, jeśli niesprawiedliwość dotycząca sposobu przeprowadzenia wyboru tylko w niektórych okręgach lub miejscowościach powiatu.

Wybory uzupełniające.

Art. 40.

Gdy się opróżni miejsce członka Sejmiku wybranego pośrednio, natenczas Wydział Powiatowy zawiadamia odnośną Radę Miejską względnie odnośne Rady Miejskie lub Radę Gminną do dokonania wyboru.

Wybór przeprowadza się w myśl art. 7 do 11 i art. 38 niniejszego regulaminu, przyczem czynność Powiatowej Komisji Wyborczej spełnia Wydział Powiatowy.

Art. 41.

W opróżnione miejsce członka Sejmiku, wybranego sposobem bezpośrednim, wstępuje następny z wymienionych w tej liście kandydatów, na mocy której wybrany został dotychczasowy członek Sejmiku.

Gdy lista kandydatów, z której ma być wzięty kandydat na opróżnione miejsce, jest wyczerpana, miejsce to pozostaje nieobsadzone.

Celem skompletowania Sejmiku Powiatowego może Wojewódzki Sąd Administracyjny zarządzić wybory uzupełniające w okręgach, w których listy kandydatów się wyczerpały.

Wojewódzki Sąd Administracyjny musi zarządzić wybory uzupełniające, jeżeli więcej aniżeli połowa miejsc w Sejmiku Powiatowym jest opróżniona.

Wybory uzupełniające przeprowadza się jak wybory główne w myśl niniejszego regulaminu.

Art. 42.

Regulamin niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Poznań, dnia 12 sierpnia 1921 r.

Minister: (-) Dr. J. Trzcicki.

Rozporządzenie w przedmiocie mleka i masła.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnej Rady Ludowej z dnia 7. stycznia 1919 r. oraz § 1 dekretu Ministerstwa b. dz. pr. z dnia 13. listopada 1919 r. (Tyg. Urzęd. nr. 62 str. 334) rozporządzam, co następuje:

Art. 1.

Na obszar Województw Poznańskiego i Pomorskiego wprowadza się zasadę wolnego obrotu mlekiem, masłem, twarogiem i wyrobami serowymi z mleka odtłuszczonego, o ile w następujących artykułach nie ustanowiono wyjątków.

Art. 2.

Zakazuje się:

1. używania mleka nieodtłuszczonego i śmietany w przedsiębiorstwach przemysłowych, wylączając wyrób masła,
2. używania mleka nieodtłuszczonego przy pieczeniu chleba oraz do procederowego wyrabiania czekolady i słodyczy,
3. wydawania śmietany, w jakiegokolwiek postaci w cukierniach, restauracjach, piekarniach, w oberżach, szynkach i wszelkich gospodach, tak samo mleka do napoju.
4. obrotu śmietaną; dozwolone jest jedynie odstawianie śmietany przedsiębiorstwom, wyrabiającym procederowe masło oraz odstawianie śmietany gminom na podział między chorych,
5. procederowego wytwarzania i wydawania bitej śmietany oraz proszków śmietankowych,
6. używania mleka nieodtłuszczonego do wyrobu farb,
7. używania mleka nieodtłuszczonego do wytwarzania sernika (kazeiny) w celach technicznych,
8. dawania mleka nieodtłuszczonego zwierzętom, wylączając cielęta poniżej 6 tygodni,
9. używania masła do procederowego wypiekania pieczywa wszelkiego rodzaju, do wyrobu mydła i na cele przemysłowe i techniczne.
10. wyrabiania i puszczenia w obieg wszelkiego rodzaju sera z mleka nieodtłuszczonego, a z odtłuszczonego z zawartością tłuszczu większą niż 5%.

Wojewoda może zezwolić na wyjątki.

Art. 3

Władze administracyjne I. instancji zarządzą wywieszenie na widocznym miejscu przepisów art. 2 niniejszego rozporządzenia, i to:

- a) w przedsiębiorstwach przemysłowych — punktów 1, 6, 7, 9,
- b) w piekarniach, przedsiębiorstwach wyrabiających czekoladę i słodyczę — punktów 2, 3, 9,
- c) w cukierniach, restauracjach, oberżach, szynkach i wszelkich gospodach — punktów 3, 4, 10,
- d) w mleczarniach, serowarniach i handlach nabiałem — punktów 4, 5, 10.

Art. 4.

W razie stwierdzenia przez władze administracyjne I. instancji w ich okręgach braku mleka, niezbędnego dla dzieci chorych, przysługuje władzy administracyjnej II instancji prawo wyznaczania gospodarstw mlecznych, lub mleczarni dla dostawy na powyższy cel mleka.

Osoby, prawnie zastępujące gospodarstwa mleczne i mleczarnie, są zobowiązane zawrzeć umowę na wezwanie władzy administracyjnej II. instancji i odbiorcą, przez nią wskazanym, na dostawę wyznaczonej ilości mleka. W razie niedościa do porozumienia między dostawcą a odbiorcą w przeciągu dni 3-ech od doręczenia wezwania, władza administracyjna II. instancji ustanawia warunki odstawy mleka na czas najwyżej jednego miesiąca, obowiązujące obie strony, przy czem cena mleka nie może być niższa od ceny rynkowej, a rozmiar odstawy nie może przekraczać 1/3 części całej produkcji danego gospodarstwa lub mleczarni.

Przed rozstrzygnięciem o potrzebie powyższej dostawy i jej wysokości, tudzież w celu oznaczenia ceny rynkowej, wojewoda zwołuje pod swoim przewodnictwem Radę Nabiałową, w skład której wejdą po jednym przedstawicielu rolnictwa, procederu mleczarskiego, miasta i Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia Publicznego.

Osobom, prawnie zastępującym gospodarstwa mleczne i mleczarnie, dotkniętym zarządzeniem władzy II. instancji, przysługuje prawo odwołania się w przeciągu dni 14 do Ministerstwa b. dzielnicy pr., jednakże bez prawa powstrzymywania się od wykonania zarządzeń II. instancji.

Art. 5.

Do dnia 1. lipca 1921 r. gminom przysługuje prawo wyznaczania przedsiębiorstw, do których w obrębie gminy wolno odstawiać mleko i zakazywania odstawa do innych przedsiębiorstw w obrębie gminy.

Dotkniętym przez zarządzenie gminy przysługuje prawo w przeciągu dni 14, na mocy ustępu 1 art. niniejszego, odwołania się do władzy administracyjnej I. instancji, a o ile zarządzenie wydała gmina, tworząca samodzielny powiat, do władzy administracyjnej II. instancji.

Art. 6.

Władzom powiatowym, a w miastach, liczących ponad 25000 mieszkańców, magistratom, nadaje się prawo wydawania zarządzeń, obowiązujących mleczarnie i osoby handlujące mlekiem lub masłem, do prowadzenia ksiązek, z których winna wynikać:

1. dostarczona ilość mleka,
2. dostarczona lub wytworzona ilość masła,
3. nazwisko dostawcy,
4. ilość hurtownie odstawionego mleka i masła oraz nazwiska hurtownych odbiorców,
5. ilość detalicznie oddanego mleka i masła.

Art. 7.

Mleczarnie i osoby, handlujące mlekiem lub masłem, powinny na żądanie władzy przedłożyć książki, wymienione w art. 6.

Art. 8.

Karze więzienia do roku i grzywnie do 300000 marek, lub jednej z tych kar ulegnie, kto nie zastosuje się do przepisów art. 2 do 7 niniejszego rozporządzenia. W razie niezastosowania się do przepisów art. 2 władzy administracyjnej I. instancji wolno zamknąć przedsiębiorstwo na czas ograniczony lub nieograniczony.

Art. 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. maja 1921 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy prawne władz centralnych, wojewódzkich, powiatowych i miejscowych, o ile stoją w sprzeczności z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Poznań, dnia 24. kwietnia 1921 r.

Minister byłej dzielnicy pruskiej. (—) W. Kucharski.

Powyższe rozporządzenie podaje powtórnie (patrz Orędow. Nr. 21) do wiadomości.

Z poleceniem wszystkim podległym mi organom bacznego śledzenia, aby takowe było w całej swej rozciągłości przestrzegane.

Leszno, dnia 30. 9. 1921.

Sobeski, Starosta.

Rozporządzenie policyjno-weterynaryjne.

Dla ochrony przeciwko zarazie płucnej bydła rogatego rozporządza się na mocy § 18 i n. p. ustawy o chorobach zaraźliwych zwierząt z dnia 26 czerwca 1909 r. co następuje:

§ 1.

Przepisy dotyczące środków ochronnych i zapobiegawczych dla zagrody zapowietrzonej wydaje starostwo lub policja miejscowa.

§ 2.

Dominium i gmina Zbarzewo należy do ściślejszego obwodu obserwacyjnego.

Do wywozu bydła rogatego z wyżej określonego obwodu potrzebne jest pozwolenie piśmienne starostwa i świadectwo lekarza weterynaryjnego, z którego wynikać powinno, że cały zapas bydła rogatego w dotyczącej zagrodzie po dokładnym zbadaniu uznany został za zdrowy.

Pozwolenie do wywozu można tylko dla bydła przeznaczonego na rzeź i tylko pod tym warunkiem, że wywiezione bydło po zabiciu zbadane zostanie przez powiatowego lekarza weterynaryjnego. W tym celu starostwo zawiadamia zawczasu odnośną władzę policyjną.

§ 3.

Dominium i gmina Kłeda i dominium i gmina Moraczewo należą do dalszego obwodu obserwacyjnego. Na wywóz bydła z tych obwodów może udzielić pozwolenia władza policyjna miejscowa z poświadczaniem lekarza weterynaryjnego, z którego wynika, że po dokładnym zbadaniu całego zapasu bydła rogatego w odpowiedniej zagrodzie nie stwierdził podejrzenia o zarazę płucną.

Bydło w ten sposób wywiezione nie podlega żadnym dalszym ograniczeniom.

§ 4.

Targi na bydło w obwodach (§§ 2 i 3) są zakazane, do wywozu bydła rogatego koleją żelazną potrzebne jest pozwolenie Województwa.

§ 5.

Rozporządzenie powyższe zobowiązuje z dniem ogłoszenia.

§ 6.

Przekroczenia podlegają przepisom karnym §§ 74—76 ustawy o chorobach zaraźliwych zwierząt z dnia 26 czerwca 1909 r.

Leszno, dnia 28. 9. 1921. Sobeski, Starosta.

Ogłoszenie.

Czerwonka pomiędzy trzodą chlewną robotnika Ignacego Stęplewskiego w dominji Małem Krzycku wygasła.

Włoszakowice, dnia 5. 10. 1921.

Komisarz Obwodowy: Vogel.

KUPUJĘ: nici lniane, len czesany i welnę.

Plącę za to płótnem, materjalami na ubrania, kilimami lub gotówką. Zgłoszenia

CYRYL BAJON, LESZNO, ulica Komeniusza 17.

Książki najmu dla dworów

(kontrakty) poleca

Drukarnia Leszczyńska, Leszno, ul. Wolności 20.